

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. IX. De facultate, quam habent confessarij regulares dispensandi vota, & irregularitates suorum religiosorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

§. IX.

De facultate, quam habent confessarii regulares dispensandi vota, & irregularitates suorum religiosorum.

Quæ vota possunt regulares confessarii relaxare.

113. **H**ucusque de casibus, & censuris reservatis, pro quibus petitur absolutio, loquuti sumus: modo de votis, & irregularitatibus, ac alijs pœnis, pro quibus requiritur dispensatio loquimur. Pro pro supponendum est primo. Quod licet *relaxare* sit verbum commune ad commutationem, & dispensationem; propriè tamen pro dispensatione accipitur: quia per eam in totum, & absolutè vinculum tollitur, quod per *relaxare* significatur. Non sic in commutatione, in qua unum vinculum loco alterius subrogatur; unde in privilegijs semper accipitur *relaxare* pro *dispensare*, ut docent Lezana tom. 3. verbo *juramentum* num. 24. Bordon tom. 2. *resolut.* 14. numero 16. Urbanus ab Ascensione tract. 2. part. 2. cap. 4. regul. 1. fol. 314. ¶ Supponendum est secundo, regulares confessarios ea omnium aliorum vota, ac juramenta relaxare posse respectu aliorum fratrum (idem est de monialibus) in quibus possunt cum secularibus dispensare, ex privilegio Eugenij IV. quod refert Quintanadvennas tract. 3. singular. 19. num. 9. Et merito: quia non sunt deterioris conditionis religiosi quam seculares: unde sicut ab omnibus casibus, & censuris, à quibus

possunt regulares confessarii seculares absolvere; possunt etiam suos fratres, ut docent Doctores communiter; ita in omnibus votis dispensare possunt cum istis, in quibus possunt cum illis. In quibus autem votis possint cum secularibus dispensare, vel illa commutare? latè diximus hoc tomo tr. 17 de voto. c. 3. Unde circa hoc non erit amplius immorandum.

114. Loquendo vero de irregularitatibus, asserendum est, posse confessarios religiosos (nisi in religione detur statutum, lex aut consuetudo in contrarium, quæ apud nos non datur) cum illis dispensare toties, quoties in omnibus irregularitatibus, in quibus possunt Episcopi cum suis subditis dispensare. Ita concessit Sixtus IV. Bulla 2. quam refert Peyrin. tom. 1. privilegior. §. 8. ad constitutionem Phyrbi num. 37. in qua concedit ut possint dispensare in omnibus irregularitatibus provenientibus ex delicto occulto, excepto homicidio voluntario. Quod concessit Concilium Tridentinum respectu Episcoporum, ut diximus tract. 10. de censuris cap. 7. num. 62. ubi etiam cap. 8. n. 6. quale homicidium voluntarium dicitur absolutè, & simpliciter declaravimus. Dicta hoc numer. tenent Peyrin. loco citat. Vega, Henriquez, Rodriguez, quos refert, & sequitur Portel. in respons. moral. tom. 1. casu 3. numero 1. Bauny. tom. 3. tract. 11. quest. 58. littera F. Quintanadvennas tract. 3. singular. 19. num. 9. Antonius à Spiritu sancto in director. regul. tract. 2. disput. 2. sect. 2. num. 120. ¶ Et ex concessione Eugenij IV. Benedictinis bulla 1. &

Possunt regulares confessarii dispensare in omni irregularitate, in qua possunt Episcopi.

eiusdem Eugenij IV. Minoribus, ut refert Rodriguez in Bullar fol. 171, nu. 9. possunt regulares à Prælatis deputati cum fratribus dispensare in omnibus irregularitatibus, & inhabilitatibus, quovis modo contractis, sive ex delicto, sive ex defectu, etiam sedi Apostolicæ reservatis, excepta irregularitate bigamiæ, & homicidij voluntarij, & voluntariæ membrorum mutilationis. Joannes à Crucelib. 1. dub. 12. Rodriguez quest. 62. art. 13. Candidus tom. 2. disquisit. 24. art. 61. dub. 6. Quod etiam concessit Sixtus IV. vivæ vocis oraculo.

Alia circa dispensationem irregularitatum amplissima concessiones.

115. Immo, quilibet confessor mendicantium à suo Prælato pro confessionibus fratrum deputatus, semel in vita potest cum eis dispensare in foro conscientie super omnem irregularitatem, quacumque occasione contractam, ex universaliissima concessione facta ab Eugenio IV. fratribus S. Hieronymi in Hispania, quam refert Rodrig. tom. 1. qu. 63. art. 3. Quæ concessio cum nullam excipiat, exemplo ad omnes se extendit, etiam ad illam, quæ provenit ex bigamia, aut homicidio voluntario. Nam licet hæc non veniant in generali concessione, sed semper exclusæ censentur, utpote strictioris reservationis: hoc verum est, quando privilegium absolute solum concedit facultatem dispensandi in omni irregularitate; tunc enim verificatur in generali concessione non venire ea, quæ si specificè peterentur, non esset Superior verosimiliter concessionis. Secus vero quando in privilegio illa clausula apponitur: *quavis occasione, aut*

causa contracta. Quæ verba adeo generalia ampliant dispositionem ad omnia Rodrig. loco cit. Martinus à sancto Joseph fol. 35. n. 4. An omnis à Spiritu sancto n. 93. ¶ Immo idem Eugenius IV. ut testatur Portel in dub. regul. verbo confessor erga fratres, n. 19. Concessit eisdem fratribus S. Hieronymi in Hispania, ut toties quoties possent confessarij religiosorum cum eis dispensare in omni irregularitate tam ex delicto, quam ex defectu, excepta bigamia, & homicidio voluntario. Et idem Portel. n. 19. refert aliam concessionem Pij IV. qua conceditur regularibus, ut eligere possint confessoriem à suis Prælatis deputatum, qui eos absolvere possit à quavis irregularitate, ut possint officia ordinis recipere, & retinere. Sed an hæc duæ ultimæ concessiones fuerint oracula? plures dubitant: sed esto fuerint, quia fuerunt ante Gregorium XV. & Urbanum VIII. transierunt in bullata privilegia, & ideo suum obtinent vigorem, ut cap. 2. num. 61. diximus.

116. Denique possunt regulares Confessores pro fratribus deputati, cum suis fratribus in foro conscientie dispensare in omnibus peenis ex quibuslibet delictis contractis, quales sunt inhabilitatis ad officia, privationis dignitatum, vocis, & loci, &c. Et quidem si sint à jure, vel ab homine reservatis Episcopis ex concessione Sixti IV. qua possunt in omnibus peenis dispensare, in quibus possunt Episcopi jure ordinario; & sic in omnibus provenientibus ex delicto occulto: quia hoc conceditur Episcopis à Tri-

In omnibus peenis Ecclesiasticis possunt regulares confessarij dispensare.

Alia circa dispensationem irregularitatum amplissima concessiones.

à Tridentino *sess. 24. cap. 6.* de reformatione, & ex alia Bulla Sixti IV. relata à Lezana *tom. 5. in Mari mag. Carmelitarum §. 62.* in qua concedit facultatem omnibus regularibus ad absolvendum fratres, ab omnibus pœnis ob quævis delicta, nisi talia sint, pro quibus sedes Apostolica esset consulenda: non tamen dicitur consulenda sedes Apostolica ob quævis delicta, sed ob illa quatuor specialia, de quibus supra diximus; nimirum ob relapsum in hæresim, ob schisma, falsificationem litterarum Apostolicarum, delationem prohibitorum ad infideles. Sic citatis Sorbo, Cruce, Faulto, Portel, Peyrin, Lezana, *tom. 5. in Mari mag. Heremitar. D. August. §. 47. & 44. num. 24.* Bruno *tract. 5. c. 4. proposit. 2. & 3.* Anconius à Spiritu *S. n. 127.* Vidcantur à nobis infra §. 11. dicenda, siquidem in omnibus pœnis, & irregularitatibus, in quibus dicemus ibi posse cum sæcularibus dispensare, potiori jure possunt cum religiosis, qui non debent esse deterioris conditionis.

§. X.

À quibus casibus, & censuris reservatis possunt regulares confessarii sæculares absolvere.

Aliqua 117. **P**ostquam egimus de regulis confessionariis comparatione ad alios religiosos tam proprios, quam extraneos; restat modo agere de illis comparatione ad sæculares. Sed quia plura, quæ hic fufus

dicenda forent, in alijs locis hujus cursus sunt à nobis declarata, breviter modo per ista transiemus, ad locum, ubi ex professione acta sunt; Lectorem remittentes, ne multoties eadem repetamus, igitur qualiter possint, vel non in præsentiarum regulares confessarii à casibus specialiter reservatis ab Episcopis sæculares absolvere, late egimus *hoc cap. n. 3.* ubi videri poterunt. Qualiter in votis dispensari possint, vel ea commutare, etiam late egimus hoc volumine. *Tractatu de Voto cap. 3.* ¶ Pro alijs itaque casibus, & censuris sciendum est primò. Quod ut diximus *tom. 2. tract. 10. de Censur. cap. 2. n. 38.* qui habet facultatem absolvendi à casibus reservatis, quibus sunt annexæ censuræ, etiam habet facultatem absolvendi ab illis: quia excommunicatus v. g. prius debet ab excommunicatione liberari, quam à peccato absolvari: ideoque si ab illa confessarius non posset absolvere, nec ab isto posset; & sic ad utrumque accipit facultatem, qui ad unum illam habet. ¶ Secundo sciendum est quod *ut ibidem n. 39.* diximus, per facultatem absolvendi concessam in Jubilæo, Bulla Cruciata, aut alio privilegio, à casibus, aut censuris reservatis Summo Pontifici, etiam possunt absolvere confessarii regulares & alij, qui illis funguntur indultis nominatim denunciatis, sive à jure, vel ab homine talem excommunicationem habeant: quia nihil est in tali cognitione, quod absolutionem harum censurarum excludat, si in privilegio facultas concedatur ad omnia. Neque inde inferas (quod